

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาเปรียบเทียบวิธีการประมาณค่าสูญหายในชื่อมูลค่าของเวลากับวิธีการประมาณค่าสูญหาย คือ วิธี Between-Forecast Estimation และวิธี Fixed-Point Smoothing โดยศึกษาถึงความคลาดเคลื่อนก้าลังสองเฉลี่ยห้อง 2 วิธีเมื่อเปรียบเทียบลงค่าพารามิเตอร์ที่ใช้กำหนดครุภัณฑ์ของเวลากับค่าอย่างจํานวนชื่อมูลค่าสูญหายและช่วงชื่อมูลค่าสูญหาย

วิธีการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ใช้การจำลองแบบการทดลองด้วยเทคนิคคอมพิวเตอร์ ทางงานคัวซิเคริงคอมพิวเตอร์ AMDAHL 5860 โดยโปรแกรมภาษาฟอร์TRAN สร้างชื่อมูลค่าให้มีลักษณะตามแผนการทดลองที่กำหนด

5.1 สรุปผลการวิจัย

จากการทดลองหาค่าความคลาดเคลื่อนก้าลังสองเฉลี่ยห้อง 2 วิธี สามารถสรุปผลการเปรียบเทียบกันในสภาวะการณ์ต่าง ๆ ได้เท่านั้น แต่ไม่สามารถสรุปได้ว่าวิธีการประมาณค่าสูญหายห้อง 2 วิธี สามารถประมาณค่าสูญหายได้ดีเท่าใด จําแนกผลสรุปโดยทั่วไปได้ดังนี้

5.1.1 การประมาณค่าสูญหายด้วยวิธี Between-Forecast และ Fixed-Point Smoothing สามารถประมาณค่าสูญหาย เมื่อจํานวนชื่อมูลค่าสูญหาย = 1 ได้ดีกว่า เมื่อจํานวนสูญหาย = 2 ในทุกสภาวะการณ์

5.1.2 การประมาณค่าสูญหายด้วยวิธี Between-Forecast และ Fixed-Point Smoothing สามารถประมาณค่าสูญหาย เมื่อตัวอย่างขนาดใหญ่ ($n=100$) ได้ดีกว่าตัวอย่างขนาดเล็ก ($n=50, 75$) ในทุกสภาวะการณ์

5.1.3 การประมาณค่าสูญหายด้วยวิธี Between-Forecast สามารถประมาณค่าสูญหายเมื่อชื่อมูลค่าสูญหายในช่วงกลาง ได้ดีกว่าชื่อมูลค่าสูญหายในช่วงทึบและทึบ ในทุกสภาวะการณ์

5.1.4 การประมาณค่าสูญเสียโดยวิธี Between-Forecast สามารถประมาณค่าสูญเสียได้ดีกว่าการประมาณค่าสูญเสียโดยวิธี Fixed-Point Smoothing ในทุกสภาพการณ์ที่จำลองขึ้น เมื่ออนุกรมเวลามีรูปแบบ AR(1) และ AR(2)

5.1.5 การประมาณค่าสูญเสียโดยวิธี Fixed-Point Smoothing สามารถประมาณค่าสูญเสียได้ดีกว่าการประมาณค่าสูญเสียโดยวิธี Between-Forecast ในทุกสภาพการณ์ที่จำลองขึ้น เมื่ออนุกรมเวลามีรูปแบบ MA(1), MA(2) และ ARMA(1,1)

5.2 ห้องเส้นบน

เพื่อเป็นแนวทางในการเลือกวิธีการประมาณค่าสูญเสียในชั้นมูลคุณธรรมเวลา และเพื่อเป็นแนวทางสำหรับการศึกษาวิจัยอนาคตจากภาระวิจัยครั้งนี้ ตั้งนี้ผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะเป็น 2 ด้านดัง

5.2.1 ด้านการนำไปใช้ประโยชน์

ในการวิเคราะห์อนุกรมเวลา เมื่อได้รับชั้นมูลแฝดความตรวจสอบรวมสมบูรณ์ของชั้นมูลก้าพบว่าอนุกรมเวลาไม่ชั้นมูลสูญเสีย เพื่อให้มีความถูกต้องในการวิเคราะห์ความมีการประมาณค่าสูญเสีย ซึ่งการเลือกวิธีการประมาณค่าสูญเสียสามารถพิจารณาได้ดังนี้

5.2.1.1 ถ้าอนุกรมเวลามีรูปแบบคงดอยในตัวเองอันดับที่ 1 (AR(1)) หรือรูปแบบคงดอยในตัวเองอันดับที่ 2 (AR(2)) ควรเลือกวิธี Between-Forecast ในการประมาณค่าสูญเสีย เนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมและให้ความถูกต้อง

5.2.1.2 ถ้าอนุกรมเวลามีรูปแบบเฉลี่ยเคลื่อนที่อันดับที่ 1 (MA(1)) หรือ เฉลี่ยเคลื่อนที่อันดับที่ 2 (MA(2)) หรือรูปแบบคงดอยในตัวเองอันดับที่ 1 และเฉลี่ยเคลื่อนที่อันดับที่ 1 (ARMA(1,1)) ควรเลือกวิธี Fixed-Point Smoothing ในการประมาณค่าสูญเสีย เนื่องจากเป็นวิธีที่เหมาะสมและให้ความถูกต้อง

5.2.1.3 จากการศึกษาเพิ่มเติม โดยศึกษาความคลาดเคลื่อนสัมพัทธ์ (Mean Absolute Percentage of Error ; MAPE)

$$\text{MAPE} = \frac{\sum_{i=1}^n |z_i - \hat{z}_i|}{\sum_{i=1}^n z_i} \times 100$$

หน่วยการประมาณค่าสูญหายทั้ง 2 วิธีล้วนมากจะให้ค่า MAPE สูงกว่า $40 \times$ ดังนั้นก่อนที่จะนำวิธีการประมาณค่าสูญหายทั้ง 2 วิธีไปใช้ ผู้วิเคราะห์ควรจะพิจารณาถึงค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์ นั่นคือ ถ้าผู้วิเคราะห์ยอมรับให้การประมาณค่าสูญหายมีความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์สูงกว่า $40 \times$ ผู้วิเคราะห์สามารถใช้วิธีการประมาณค่าสูญหายทั้ง 2 วิธี ได้ตามข้อเสนอแนะที่ 5.2.1.1 และ 5.2.1.2 แต่ถ้าผู้วิเคราะห์ไม่ยอมรับให้เกิดความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์สูงถึง $40 \times$ ผู้วิเคราะห์ไม่ขอเสนอแนะให้ใช้วิธีการประมาณค่าสูญหายทั้ง 2 วิธี ดังกล่าว

5.2.2 หัวนักการศึกษาวิจัย

5.2.2.1 สำหรับกรณีข้อมูลสูญหายจำนวนมาก หรือข้อมูลสูญหายมีมากกว่า 1 ช่อง (Multiple gap) วิธีการประมาณค่าสูญหายเหล่านี้อาจจะไม่เหมาะสมในการประมาณค่าสูญหาย ซึ่งน่าจะมีการศึกษาวิจัยในปัจจุบันดังกล่าว

5.2.2.2 นอกจากวิธีการประมาณค่าสูญหายทั้ง 2 วิธี ซึ่งเป็นวิธีการประมาณค่าสูญหายโดยอาศัยพารามิเตอร์ (parametric method) ยังมีวิธีการประมาณค่าสูญหายแบบnonพารามิเตอร์ (nonparametric method) เช่น วิธี Smoothing Cubic Spline เป็นต้น ซึ่งวิธีการดังกล่าวอาจจะให้ค่าประมาณที่ถูกต้อง สะดวก และเหมาะสม ซึ่งเป็นที่น่าสนใจศึกษาวิจัยต่อไป

5.2.2.3 สำหรับอนุกรมเวลาไม่คงที่ (Nonstationary Time Series) วิธีการประมาณค่าสูญหายเหล่านี้อาจจะไม่เหมาะสมในการประมาณค่าสูญหาย ซึ่งน่าจะมีการศึกษาวิจัยในปัจจุบันดังกล่าว

ศูนย์วิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย